

การเสริมสร้างความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวีดิทัศน์ โดยการแสดงบทบาทสมมติ

Enhancing the Kindness of Early Childhood from Videotape

ชลิดา นุหนุณจันทร์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย โดยการสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวีดิทัศน์ละครบทบาทสมมติสำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวีดิทัศน์โดยการแสดงบทบาทสมมติ (2) เพื่อสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวีดิทัศน์โดยการแสดงบทบาทสมมติให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวีดิทัศน์โดยการแสดงบทบาทสมมติ โดยใช้วิธีศึกษาด้วยการสอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คุณครูสอนปฐมวัย และคุณครูสอนวิชาสังคม ผลการวิจัยพบว่า (1) การเสริมสร้างความเมตตาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) นักเรียนอนุบาลปีที่ 1-2 โรงเรียนวัดพระยาสิริ โอฬารวรรค์ ที่เรียนด้วยการเสริมสร้างความเมตตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์การสร้างเสริมความเมตตา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ $E_1/E_2 = 80/80$ ผลปรากฏว่าสื่อประสมมีประสิทธิภาพ 80.10/81.50 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ข้อ 1 ที่กำหนดไว้ นั่นคือ สื่อวีดิทัศน์ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.10 และคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.50 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิการ์ พัฒนนิติกศักดิ์ (2550) ได้อภิปรายผลการวิจัยช่วยสอนระบบมัลติมีเดียเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการ เรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.36/81.25 ทั้งสอดคล้องกับอยู่ในระดับดีมาก ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อประสมเรื่องอักษรนำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านโนนแฮ่ จำนวน 29 คน โดยทำการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่าสื่อประสมเรื่องอักษรนำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.17/82.87 ค่าดัชนี ประสิทธิภาพเท่ากับ 0.6761 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 67.61

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขานวัตกรรมการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ทั้งนี้เนื่องมาจาก (1.1) มีวิธีการพัฒนาอย่างเป็นระบบตาม ลำดับขั้นตอน มีการสร้างตามหลักการและทฤษฎี จัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้มีการนำสื่อวีดิทัศน์ที่สร้างปัญหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีการนำชุดสื่อประสมที่ได้ผลิตนั้น ไปหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์แล้วจึงนำออกเผยแพร่ (1.2) การเสริมสร้างความเมตตาผ่านการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับความสอดคล้องของสื่อวีดิทัศน์ โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความเชี่ยวชาญ ในด้านเทคโนโลยีหลักสูตรและการสอนและด้านการสอนปฐมวัย ซึ่งระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมเห็นว่าสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 จึงถือว่าเป็นสื่อประสมที่มีคุณภาพดีสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (1.3) สื่อวีดิทัศน์เป็นการนำเอาสื่อหลายประเภท มาใช้ร่วมกัน ทั้งวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อสารระหว่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหาเป็นการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยร่วมด้วยเพื่อการผลิตหรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ ในการเสนอข้อมูลทั้งตัวอักษร ภาพกราฟฟิก ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว แบบวีดิทัศน์และเสียง (กิดานันท์ มลิทอง 2543, 267)

คำสำคัญ (Key Words) ได้แก่ (1) เด็กปฐมวัย (2) พฤติกรรมในการแก้ปัญหา (3) การจัดกิจกรรมการแสดงผลบทบาทสมมติ (4) ความมีเมตตา

บทนำ

การพัฒนาการศึกษาของเด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัย เป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การพัฒนาดังกล่าวสอดคล้องกับแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการเน้นที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการพัฒนาระบบการศึกษาให้มีสัมฤทธิ์ผลและสอดคล้องกับการพัฒนาของประเทศ เนื่องจากการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญเพราะคนเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาในทุกๆ เรื่อง ไม่ว่าจะ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี โดยมีการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนามนุษย์ เพื่อให้มนุษย์เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเรื่องอื่นๆ ต่อไป (บุรชัย ศิริมหาสาร. 2545 : 3) ดังนั้นการศึกษาจึงมีความสำคัญในการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาให้กับเด็กในช่วงปฐมวัย เพราะวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 8 ปีเป็นระยะที่เรียกว่าเป็นวัยช่วงแห่งพลังแห่งความเติบโตองงามสำหรับชีวิต และช่วงวัยที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา สำหรับด้านสติปัญญานั้น สติปัญญาของเด็กเมื่ออายุ 1 ปีพัฒนาร้อยละ 20 สติปัญญาของเด็กเมื่ออายุ 4-8 ปีสติปัญญาของเด็กจะพัฒนาเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 30 ส่วนอีก ร้อยละ 20 จะพัฒนาในช่วงที่มีอายุตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป (Bloom, 1964) ซึ่งแสดงให้เห็น

ว่าบุคคลมีพัฒนาการทางสติปัญญามากที่สุดในช่วงวัยทองนี้ (สิริมา ภิญ โยธอนันตพงษ์, 2546 : 2) การส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการส่งเสริมพฤติกรรมในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยและมีความสนใจ ที่จะศึกษาว่าหลังจากการจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติจะส่งผลให้พฤติกรรมในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการทดลองหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในการส่งเสริมพัฒนาการในการแก้ปัญหาให้กับเด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อศึกษาพฤติกรรมในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยโดยการสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวิถีทัศนละครบทบาทสมมติสำหรับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- (1) ศึกษาการสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวิถีทัศนละครบทบาทสมมติ
- (2) เพื่อสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวิถีทัศนละครบทบาทสมมติให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- (3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวิถีทัศนละครบทบาทสมมติ โดยใช้วิธีศึกษาด้วยการสอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คุณครูสอนปฐมวัยและคุณครูสอนวิชาสังคม

สมมติฐานการวิจัย

1. การเสริมสร้างความเมตตาชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเสริมสร้างความเมตตาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อวิถีทัศนละครหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดพระยาศิริ โยธสวรรค์ สำนักงานเขตบางพลัด สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กนักเรียนชาย - หญิง อายุ 4 - 5 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1-2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดพระยาศิริ โยธสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตบาง

พลัด สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการเฉพาะเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มตัวอย่าง 40 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ทัศนคติละครบทบาทสมมุติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การสร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) เกิดผลต่อเด็กปฐมวัยมีความเมตตาจากทัศนคติโดยการแสดงบทบาทสมมุติที่ดีขึ้น
- (2) ได้สร้างเสริมความมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากทัศนคติโดยการแสดงบทบาทสมมุติให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
- (3) เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อทัศนคติเพื่อช่วยพัฒนาเด็กมีความสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวคิดการจัดการศึกษาปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ พัฒนารับบนแนวคิดหลักสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กปฐมวัย โดยถือว่าการเล่นของเด็กเป็นหัวใจสำคัญของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานของสมอง ผ่านสื่อที่ต้องเอื้อให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่นประสาทสัมผัสทั้งห้า โดยครูจำเป็นต้องเข้าใจและยอมรับว่าสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวเด็กมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ทั้งนี้ หลักสูตรฉบับนี้มีแนวคิดในการจัดการศึกษาปฐมวัย

2. ทัศนคติ หมายถึง เทคโนโลยีสื่อการเรียนการสอนที่ใช้การบันทึกภาพทั้งที่เป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหวเพื่อประมวลภาพออกมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาพหน้าจอสื่อเทคโนโลยีต่างๆ

3. เมตตา หมายถึง คุณธรรมเพื่อขัดเกลาจิตใจให้มีความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ เพื่อช่วยเหลือให้ผู้อื่นพ้นจากความทุกข์ ซึ่งการเสริมสร้างควมมีเมตตาทั้งหมดจำนวน 10 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1 ความมีเมตตา

เรื่องที่ 2 แบ่งปันสิ่งของเครื่องใช้ และช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่นตามกำลังของตน

เรื่องที่ 3 การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์

เรื่องที่ 4 น้ำใจที่ดีต่อกันและกัน

เรื่องที่ 5 การไม่ทะเลาะกัน

เรื่องที่ 6 การให้ทานแก่ผู้ยากไร้

เรื่องที่ 7 การไม่หวังผลตอบแทน

เรื่องที่ 8 ไม่รังแกสัตว์

เรื่องที่ 9 การบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนร่วม

เรื่องที่ 10 การไม่เบียดเบียน

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเสริมสร้างควมมีเมตตาของเด็กปฐมวัยจากวิถีทัศน์ โดยการแสดงบทบาทสมมติ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อให้การวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัย จึง กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือการวิจัย
3. วิธีการทดลอง
4. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1-2 โรงเรียนวัดพระยาศิริโทยสวรรค์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบความรู้ทางการเรียนเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1-2 โรงเรียนวัดพระยาศิริโทยสวรรค์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวนนักเรียน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบหาประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์ได้แก่เด็กชั้นอนุบาล 1-2 โรงเรียนวัดพระยาศิริโทยสวรรค์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวนนักเรียน 40 คนโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิและสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. สื่อเสริมสร้างความมีเมตตา สำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 1-2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Power Point จำนวน 10 เรื่อง ดังนี้
2. แผนการจัดการประสบการณ์ สร้างเสริมความมีเมตตา สำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 1-2 จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีหัวเรื่อง ดังต่อไปนี้
3. แบบทดสอบเสริมสร้างความมีเมตตา สำหรับเด็กอนุบาลชั้นปีที่ 1-2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการเสริมสร้างความเมตตาของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลองผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพการเสริมสร้างความเมตตาระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเสริมสร้างความเมตตาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้สื่อประสม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน การเสริมสร้างความเมตตา ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

	N	X̄	S.D.	T	Sig.
ก่อนเรียน	17	10.29	2.494	-37.347*	.000
หลังเรียน	17	33.06	3.211		

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กที่เรียนด้วยสื่อการเสริมสร้างความเมตตาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($X = 10.29$, S.D. 2.494) เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการทดสอบค่าทีพบว่าค่าสถิติ $t = -37.347$ แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. การเสริมสร้างความเมตตาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนอนุบาลปีที่ 1-2 โรงเรียนวัดพระยาศิริโอบยสวรรค์ ที่เรียนด้วยการเสริมสร้างความเมตตา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่องการเสริมสร้างความเมตตาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1-2 โรงเรียนวัดพระยาศิริโอบยสวรรค์ โดยใช้สื่อวีดิทัศน์สามารถอธิบายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์

ประสิทธิภาพของสื่อวีดิทัศน์การเสริมสร้างความเมตตา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ $E_1/E_2 = 80/80$ ผลปรากฏว่าสื่อประสมมีประสิทธิภาพ 80.10/81.50 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ข้อ 1 ที่กำหนดไว้ นั่นคือ สื่อวีดิทัศน์ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.10 และคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.50 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรณิการ์ พัฒนนิติกศักดิ์ (2550) ได้อภิปรายผลการวิจัยช่วยสอนระบบมัลติมีเดียเรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยการ เรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.36/81.25 ทั้งสอดคล้องกับอยู่ในระดับดีมาก ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อประสม เรื่องอักษรนำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านโนนแฮ่ จำนวน 29 คน โดยทำการเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่าสื่อประสมเรื่องอักษรนำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.17/82.87 ค่าดัชนี ประสิทธิภาพเท่ากับ 0.6761 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 67.61 ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1.1 มีวิธีการพัฒนาอย่างเป็นระบบตาม ลำดับขั้นตอน มีการสร้างตามหลักการและทฤษฎีจัดกิจกรรม การเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้มีการนำสื่อวีดิทัศน์ที่สร้างปัญหา ประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีการนำชุดสื่อประสมที่ได้ผลิตนั้น ไปหาประสิทธิภาพให้ได้ตาม เกณฑ์แล้วจึงนำออกเผยแพร่

1.2 การเสริมสร้างความเมตตาผ่านการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับความสอดคล้องของสื่อวีดิทัศน์ โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความเชี่ยวชาญ ในด้านเทคโนโลยีหลักสูตรและการสอนและด้านการสอนปฐมวัยซึ่งระดับ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยภาพรวมเห็นว่าสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 จึงถือว่าเป็นสื่อประสมที่มีคุณภาพดีสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 สื่อวีดิทัศน์เป็นการนำเอาสื่อหลายประเภท มาใช้ร่วมกัน ทั้งวัสดุอุปกรณ์และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนการสอน โดยการใช้สื่อสารระหว่างตามลำดับขั้นตอนของเนื้อหา มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมด้วยเพื่อการผลิตหรือการควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ต่างๆ ในการเสนอข้อมูลทั้งตัวอักษร ภาพกราฟฟิก ภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว แบบวีดิทัศน์และเสียง (กิดานันท์ มลิทอง 2543, 267) โดยมีการศึกษาจากทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องหนังสือคู่มือเอกสารแบบเรียนต่าง ๆ

1.4 เนื้อหาเรื่องความเมตตาเป็นเนื้อหาหนึ่งที่ยากสำหรับเด็กบางคนสามารถมีความเมตตาได้ แต่ไม่มีความเข้าใจในความหมายของความเมตตา ทำให้ไม่สามารถมีคุณธรรมด้านความเมตตาได้ ดังนั้นการสอนเนื้อหาเรื่องความเมตตาจึงต้องเริ่มสอนจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่นามธรรม ซึ่งเป็นหลักการหนึ่งที่ผู้วิจัยได้นำมาสร้างสื่อวีดิทัศน์มีการยกตัวอย่างสิ่งของรูปภาพที่อยู่ใกล้ตัว และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเด็กซึ่งสร้างความสนใจให้กับนักเรียนได้ดี

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเสริมสร้างความเมตตา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเสริมสร้างความเมตตา ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1-2 โรงเรียนวัดพระยาสิริโอยสวรรค์ ที่เรียนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1 การสร้างสื่อวีดิทัศน์การเสริมสร้างความเมตตาอาศัยหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการเปิดโอกาสให้เด็กได้คิด และแก้ปัญหาด้วยตัวเองศึกษา และเรียนรู้จากสื่อ เด็กมีความโต้ตอบขณะที่เรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์ โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ

2.2 การเสริมสร้างความเมตตา มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยตั้งแต่ขั้นการสร้าง และการนำเสนอ โดยการใช้ความสามารถของเทคโนโลยีเข้ามาช่วยทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น การใช้เทคโนโลยีการศึกษาช่วยเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทาง และส่งเสริมให้ผู้เรียน มีโอกาสพูดและทำงานมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้สอนควรนำสื่อวีดิทัศน์ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้วย และควรมีการแสดงผลเกี่ยวกับสื่อให้มีความหลากหลายน่าสนใจกว่านี้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างผู้เรียนสองกลุ่ม โดยมีกลุ่มทดลอง

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2523). แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย : การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย.
กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรรณิการ์ พงศ์เลิศวิ วุฒิ. (2546). มีผลของการจัดกิจกรรมเล่นบทบาทละครสร้างสรรค์ ต่อความมีวินัยใน
ตนเองของเด็กปฐมวัย กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์กศ. ม.(สาขา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ ไวรวัจนกุล. (2531). ความเป็นครู. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ .
- Romane, Thomas John. (1985, February) "A Program to Promote Moral Development
Through Elementary School Physical Education." Dissertation Abstracts International. 45(8): 2442
- Shaftel, Fannic R. and George Shaftel. (1967) Role Playing for Social Value : Decision
Making in the Social Studies. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Shoudt, John Thomas. (1976, November) "The Effect of Varying Levels of Role-
Taking Skills on The Efficacy of Role Playing Training with Kindergarten
Children." Dissertation Abstracts International, 37 : 2754-A.